

UZASADNIENIE

wyroku w całości

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. decyzją z dnia 16.0.2019 r. odmówił A. S. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu podano, iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, bowiem nie udokumentował - na dzień 1 stycznia 2009 r. okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w wymiarze co najmniej 15 lat, po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wskazanej ustawy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał jako staż w rozumieniu art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych okres zatrudnienia od 1 września 1998 r. do 12 stycznia 2007 r., tj. łącznie 8 lat, 4 miesiące i 12 dni.

Natomiast nie uznał jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia:

- od 16 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2008 r., ponieważ pracodawca w świadectwie pracy podał, że wnioskodawca był zatrudniony jako kierowca – pracownik warsztatowy a nie jak podano w punkcie h) tego świadectwa „kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony,
- od 1 stycznia 2009 r. do 14.08.2015 r. ponieważ pracodawca nie zgłosił wnioskodawcy do ZUS jako pracownika zatrudnionego w warunkach szczególnych, wyjaśniając, że zgodnie z art. 38 ustawy o emeryturach pomostowych płatnik składek ma obowiązek .dokonać takiego zgłoszenia na drukach (...) do 31 marca każdego roku,

Organ emerytalny przyjął za udowodniony staż sumaryczny 41 lat, 5 miesięcy i 4 dni, w tym okresy nieskładkowe 3 miesiące, 18 dni, okresy składkowe 41 lat, 1 miesiąc, 16 dni, a także przyjął za wykazany staż pracy w warunkach szczególnych w ilości 8 lat, 4 miesiące, 12 dni.

(decyzja k. 39 akt ZUS)

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, będąc reprezentowanym przez radcę prawnego, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury pomostowej oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu skarżący podał, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej posiada wymagany przepisami okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wymiarze ponad 15 lat. Wnioskodawca twierdził, że wykonywał prace na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni (...) w Ł. od 18 sierpnia 1988 r. do 31 sierpnia 1998 r. jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze powyżej 3,5 tony, którym przewoził towary niebezpieczne co spełnia warunki pracy szczególnej zarówno na gruncie rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. jak i na gruncie art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Ponadto odwołujący wskazał, że niezasadnie ZUS nie zaliczył także okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych od 16 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2008 r. jak również kolejnego od 1 stycznia 2009 r. do 14 sierpnia 2015 r. mimo że w świadectwie pracy z 14 sierpnia 2015 r. z korektą z 14 czerwca 2015 r. wyraźnie zaznaczono, że w tych okresach wykonywał pracę w warunkach szczególnych.

(odwołanie k. 3-7)

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie. W uzasadnieniu podtrzymała w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie k. 12-14)

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. urodził się dnia (...) (bezsporne).

Wiek 60 lat wnioskodawca osiągnął w dniu 16 sierpnia 2019 r. (bezsporne).

W dniu 20 września 2019 r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę pomostową. (bezsporne).

Wnioskodawca udowodnił bezspornie staż sumaryczny 41 lat, 5 miesięcy i 4 dni, w tym okresy nieskładkowe 3 miesiące, 18 dni, okresy składkowe 41 lat, 1 miesiąc, 16 dni.

Wnioskodawca nie pozostaje w stosunku pracy, który rozwiązał z dniem 19.09.2019 roku. (bezsporne, a nadto wniosek k. 5 akt ZUS)

Zgodnie ze świadectwem pracy z 31 sierpnia 1998 r. wnioskodawca był zatrudniony w Spółdzielni (...) w Ł. w okresie od 18 sierpnia 1988 r. do 31 sierpnia 1998 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy. (świadectwo pracy k. 15 akt ZUS)

W tym czasie wnioskodawca w Spółdzielni (...) w Ł. w okresie od 18 sierpnia 1988 r. do 31 sierpnia 1998 r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Wnioskodawca kierował samochodem ciężarowym marki R., a później S. (...), którym jeździł tylko on. Kierowcy mieli na stałe przypisane samochody. Samochód marki S. 742 przypisany do wnioskodawcy był nowym samochodem i nie psuł się. Wnioskodawca rozwoził nim przez cały rok, butle z tlenem i acetylenem, a także szkło potrzebne do produkcji żarówek i odbierał wyprodukowany towar, który dostarczał do zakładu. Były to załadunki skrzyniowe. Wnioskodawca woził duże i ciężkie gabaryty. Pomagał przy załadunku i rozładunku. Odwołujący nie wykonywał innej pracy. Nie było przestojów. Codziennie kierownik wyznaczał wnioskodawcy, gdzie ma jechać danego dnia. Odwołujący jako kierowca samochodu o ładowności powyżej 3,5 tony pracował codziennie, na jedną zmianę, od 8.00 do 16.00. Zdarzało się, choć bardzo rzadko, sporadycznie, że po zakończeniu w danym dniu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3,5 tony wnioskodawca jeździł też mniejszym samochodem marki N.. Wnioskodawca nie otrzymał świadectwa pracy w warunkach szczególnych z tego okresu. Wnioskodawca nie dostawał dodatku za szkodliwe warunki.

(zeznania wnioskodawcy e-prot. z 16.07.2020 r.: 00:04:19-00:11:45 w zw. z e-prot. z 24.09.2020 r.: 00:10:46, zeznania świadka R. C. e-prot. z 16.07.2020 r.: 00:17:05- 00:28:50, zeznania świadka B. S. e-prot. z 24.09.2020 r.: 00:02:57, angaże na stanowisku kierowcy w załączonych aktach osobowych z Zakładu (...) do akt sprawy)

Zgodnie ze świadectwem pracy z 14 sierpnia 2015 r., które zostało sprostowane korektą z 14 czerwca 2019 r, A. S. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w Ł. od 16 stycznia 2007 r. do 14 sierpnia 2015 r. w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca – warsztatowy i w tym czasie od 16 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2008 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony – Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r., wykaz A. dział VIII. Poz. 2 – Dz.U. Nr 8, poz. 43 (świadectwo pracy – k. 21 akt ZUS, korekta z 14.06.2019 r. - k. 23 akt ZUS)

W tym czasie wnioskodawca pracował w (...) Sp. z o.o. w Ł. od 16 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2018 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i nie rozwoził materiałów niebezpiecznych.

(akta osobowe z zakładu (...), a w nich angaże- k. 35, zeznania wnioskodawcy e-prot. z 16.07.2020 r.: 00:04:19-00:11:45 w zw. z e-prot. z 24.09.2020 r.: 00:10:46).

Sąd zważył, co następuje

Odwołanie podlega oddaleniu.

Warunki nabywania prawa do emerytury pomostowej określa ustawa z 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1924 ze zm., dalej ustawa o emeryturach pomostowych lub ustawa pomostowa), która weszła w życie z dniem 1.01.2009 r.

Podkreślić należy, że ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.) określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Najogólniej rzecz ujmując, celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa pomostowa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 r. (art. 4 pkt 5 ustawy). Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny emerytura pomostowa ma być „pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem” (uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2010 r., K 17/09, OTK 2010 nr 3, poz. 21).

Wskazany wyżej cel ustawy realizują w najbardziej widoczny sposób jej przepisy określające przesłanki nabycia emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 w/w ustawy, prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3,
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z art. 4 w/w ustawy, wynika, że jakkolwiek w świetle art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7 ustawy, do wymaganego przez ustawę stażu przypadającego przed dniem jej wejścia w życie, tj. przed 1 stycznia 2009 r., wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu zarówno art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to właściwego ograniczenia do zamierzonego przez ustawodawcę kręgu osób uprawnionych do emerytury pomostowej dokonuje konieczność spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 6. Wymaganie

to spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 w/w ustawy, według którego prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Przytoczony przepis zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o rozważane świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem.

Należy podkreślić, że jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek uprawnia do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, III AUa 1664/12).

W niniejszym postępowaniu niesporne było, iż wnioskodawca, który wiek 60 lat osiągnął w dniu 16.08.2019 r., udowodnił 41 lat, 5 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a także nie było sporne, że nie pozostaje w stosunku pracy.

Organ rentowy uznał jednak, że wnioskodawca nie spełniła warunków określonych w art. 4 pkt 6 ponieważ po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy, a także nie spełnił warunków z art. 4 w zw. z art. 49 ustawy pomostowej ponieważ na dzień 1.01.2009 r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy, wynoszącego co najmniej 15 lat.

Wobec powyższego Sąd zważył, że na podstawie art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r.

Natomiast zgodnie z art. 38 ust. 1 cytowanej ustawy płatnik składek przekazuje informację o pracowniku, za którego był obowiązany opłacać składkę na (...), zawierającą następujące dane: 1) nazwisko i imię, 2) datę urodzenia, 3) numer PESEL, a w razie gdy pracownikowi nie nadano numeru PESEL - serię i numer dowodu osobistego lub paszportu, 4) okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, 5) kod pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o którym mowa w przepisach art. 33 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - zwaną dalej „zgłoszeniem danych o pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze”. Ustęp 2 tego artykułu stanowi, że zgłoszenie danych o pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze płatnik składek przekazuje do Zakładu do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego za poprzedni rok kalendarzowy. W przypadku wystąpienia pracownika z wnioskiem o przyznanie emerytury pomostowej, zgłoszenie danych o pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w danym roku kalendarzowym, płatnik składek przekazuje do Zakładu w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia wniosku (ust. 3). Jeżeli z wnioskiem o przyznanie emerytury pomostowej pracownik wystąpi przed przekazaniem zgłoszenia danych o pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym

charakterze za poprzedni rok kalendarzowy, w terminie, o którym mowa w ust. 3, płatnik składek przekazuje do Zakładu także zgłoszenie za poprzedni rok kalendarzowy (ust. 4).

W rozpoznawanej sprawie podstawą odmowy przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej było ustalenie, że wnioskodawca nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 4 pkt. 6 ustawy o emeryturach pomostowych. Warunkiem tym jest wykonywanie po dniu 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, to jest pracy wymienionej w załączniku nr 1 lub nr 2 do tej ustawy, zakład pracy nie złożył do ZUS informacji o wykonywaniu przez wnioskodawcę w tym okresie pracy w warunkach szczególnych zgodnie z art. 38 ustawy o emeryturach pomostowych i nie opłacał za niego składek (...). A należy wskazać, że od 1 stycznia 2009 roku praca kierowcy samochodu o masie powyżej 3,5 tony nie jest już pracą w szczególnych warunkach.

Zdaniem organu rentowego wnioskodawca nie spełnił także warunków przyznania prawa do emerytury pomostowej w oparciu o przepis art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż nie spełnił określonej w pkt. 3 tego przepisu przesłanki wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, przed dniem 1 stycznia 2009 r.

Spór dotyczył zatem także tego, czy prace wykonywane przez wnioskodawcę do dnia 31 grudnia 2008 r. lub po dniu 1 stycznia 2009 r. można zakwalifikować do prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane

w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 ustawy (ust. 3).

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 lub ust. 3 art. 3 (art. 3 ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach pomostowych).

Przy tym w art. 3 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych nie chodzi o wymiar czasu pracy określony w umowie o pracę, lecz o wymiar czasu pracy faktycznie wykonywanej w narażeniu na czynniki ryzyka, które powodują, że dane prace są pracami wykonywanymi w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Dlatego też dla uznania, iż praca jest wykonywana w szczególnych warunkach, nie wystarcza określenie w umowie o pracę, że pracownik został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na konkretnym stanowisku, z zajmowaniem którego związana jest jedynie (potencjalna) konieczność wykonywania prac wymienionych w wykazie prac w szczególnych warunkach, stanowiącym Załącznik Nr 1, lub o szczególnym charakterze stanowiącym Załącznik nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, ale niezbędne jest, aby prace takie rzeczywiście wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy, to jest codziennie i przez całą przewidzianą dla niego dniówkę roboczą. (por wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 22 lipca 2013 r. III UK 106/12 Legalis Numer 787672).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony, po 31.12.2008 r. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a także, że na dzień 1.01.2009 r. nie może być zaliczony okres, którego Zakład odmówił zaliczeniu tj. od 16.01.2007 r. do 31.12.2008 r. w I. ponieważ pracodawca nie wystawili zaświadczenia zgodnie z art.51 ustawy pomostowej a postępowanie dowodowe nie wykazało, że był to okresy zatrudnienia w warunkach szczególnych w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Ze świadectwa pracy z zakładu (...) wynika, że wnioskodawca w okresie od 16.01.2007 r. do 31.12.2008 r., którego ZUS nie uwzględnił, stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.) dział VIII poz. 2.

Po tej dacie w/w pracodawca nie potwierdził zaś w świadectwie pracy z 2015 r. uwzględniając jego korektę z 2019 r., że wnioskodawca od 1.01.2009 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Jednocześnie wnioskodawca nie posiada z tego okresu zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach mieszczącej się w wykazach stanowiących załącznik nr 1 lub nr 2 do ustawy pomostowej.

Ubezpieczony nie spełnił przesłanek wskazanych we wspomnianym art. 49 pkt. 3 ustawy pomostowej. Stosownie do powołanego przepisu, prawo do emerytury pomostowej może nabyć również osoba, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jednakże w dniu wejścia w życie ustawy miała okres wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze z tym, że praca ta musi być pracą w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu nowych przepisów tj. art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej.

Praca w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w spornym okresie zatrudnienia w zakładzie (...) do 31.12.2008 r., nie była wykonywana w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów art. 3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie odpowiada żadnemu z rodzajów pracy wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do tej ustawy. Po tej dacie w/w pracodawca nie potwierdził zaś w świadectwie pracy z 2015 r. uwzględniając jego korektę z 2019 r., że wnioskodawca od 1.01.2009 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W załączniku nr 2 wymienione są jedynie prace pkt 8 kierowców autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów w transporcie publicznym, pkt 9 kierowców pojazdów uprzywilejowanych a w pkt 10 wymienione są prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957 r.1Dz. U. z 2005 r. Nr 178, poz. 1481 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 667.

Żadnej z prac kierowców, o której mowa w powołanym pkt 8-10 załącznika nr 2 do ustawy pomostowej wnioskodawca nie wykonywał w zakładzie (...) od 16.01.2007 r. do 31.12.2008 r., gdyż sam zeznał, że pracował tam jako kierowca samochodu o ładowności powyżej 3,5 tony i wprost przyznał, że nie przewoził towarów niebezpiecznych.

Okoliczności te skutkują uznaniem, że odwołujący nie spełnił wszystkich warunków, o których mowa w art. 4 i art.49 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd zważył, że praca kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony w zakładzie (...) od 16.01.2007r.do 31.12.2008 r. spełniała przesłanki pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.), będąc wymienioną w Wykazie A, dziale VII, poz. 4, stanowiącym załącznik nr 1 do tego rozporządzenia.

Należy jednak zauważyć, że odwołujący zdaje się utożsamiać fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych.

Powyższe założenie jest oczywiście błędne, ponieważ stanowiący załącznik do ww. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. Wykaz A, do prac w warunkach szczególnych zaliczał pracę na znacznie większej ilości stanowisk, niż to czyni załącznik nr 1 i nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Stąd też znaczna część prac, które na gruncie w/ w rozporządzenia są pracami w warunkach szczególnych, nie są uznawane za prace w warunkach szczególnych przy ustalaniu prawa do emerytury pomostowej.

Co do pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony w zakładzie (...) od 16.01.2007r.do 31.12.2008 r., to według Sądu spełniała przesłanki pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.), będąc wymienioną w Wykazie A, dziale VII, poz. 4, stanowiącym załącznik nr 1 do tego rozporządzenia. Wynika to ze świadectwa pracy z tego zakładu pracy, z zeznań świadków i dokumentacji osobowej z tego okresu zatrudnienia. Oznacza to, że okres ten powinien być doliczony do już uwzględnionego okresu pracy w szczególnych warunkach i być może w przyszłości umożliwi wnioskodawcy uzyskanie prawa do rekompensaty.

Skoro więc ubezpieczony, po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych i jednocześnie na dzień 1 stycznia 2009 roku nie legitymuje się okresem co najmniej 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, to nie przysługuje mu prawo do emerytury pomostowej.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy

A.P.